

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

1. ชื่อชุดโครงการ : แผนงานทดสอบเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังที่เหมาะสมกับพื้นที่
2. ชื่อโครงการ : การทดสอบเทคโนโลยีเครื่องชุดหัวมันสำปะหลังในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
3. ชื่อกิจกรรม
ชื่อกิจกรรมย่อย

ชื่อการทดลอง : การทดสอบเทคโนโลยีเครื่องชุดหัวมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

4. คณะผู้ดำเนินงาน

นายอมฤต วงษ์ศิริ

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ศวพ. อุดรธานี

นางสาวสุทธินันท์ ประสารณีสวรรณ์

นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ

นายจตุรภัทร งามมูลเรศ

นักวิชาการเกษตร

5. บทคัดย่อ

การทดสอบเทคโนโลยีเครื่องชุดหัวมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ในปี 2558 ดำเนินการทดสอบในพื้นที่ ตำบลเมืองเพีย อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 แปลง จัดทำแผนการทดสอบร่วมกับเกษตรกร เกษตรกรปลูกมันสำปะหลังพันธุ์ ระยะเวลา 9 จำนวน 2 แปลง และ ระยะเวลา 72 จำนวน 2 แปลง เก็บข้อมูลประสิทธิภาพการชุดมันสำปะหลังของกรรมวิธีทดสอบที่อายุมันสำปะหลัง 10 เดือน สภาพดินแปลงทดสอบเป็นดินร่วนปนทราย พบว่า ผลการทดสอบเครื่องชุดหัวมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรมเปอร์เซ็นต์ความสูญเสียของหัวมันเฉลี่ย 1.45 ต่ำกว่าเครื่องชุดหัวมันสำปะหลังของเอกชนที่เกษตรกรซื้อมาใช้ 0.95 เปอร์เซ็นต์ และประสิทธิภาพเชิงพื้นที่คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เครื่องชุดหัวมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม สูงกว่า 1.27 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1)

6. คำนำ

มันสำปะหลัง (*Manihot esculenta Crantz*) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดอุดรธานี มีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญลดลง จังหวัดอุดรธานีมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังปี 2554/2555 255,415 ไร่ และปี 2555/2556 ลดลงเหลือ 231,489 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 3.21 ตัน/ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556) พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังที่สำคัญของจังหวัดอุดรธานี อยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอสรีราชา อำเภอโนนสะอาด อำเภอเมือง อำเภอน้ำโสม อำเภอนายูง อำเภอบ้านผือ เนื่องจากการปลูกมันสำปะหลังของจังหวัดอุดรธานี ได้มีการปลูกติดต่อกันมาเป็นเวลานาน ทำให้สภาพพื้นที่เสื่อมโทรม ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ และเกษตรกรขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ในช่วงปลายปี 2552 ถึงปี 2553 เกิดปัญหาภัยแล้งและเพลิงไหม้ระบาด ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลงในอัตราร้อยละ 2.4 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2554) และดินที่ปลูกมันสำปะหลังส่วนใหญ่เป็นดินทรายปนดิน

ร่วน มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินเสื่อมโทรมจากขบวนการทางธรรมชาติ อิทธิพลของปริมาณฝน อุณหภูมิ ความชื้น ในอากาศ และการจัดการดินของเกษตรกร มีการสูญเสียธาตุอาหารไปจากดินทุกปี โดยติดไปกับส่วนต่างๆ โดย 60 เปอร์เซ็นต์ ติดไปกับส่วนหัวเพื่อรักษาระดับผลผลิตให้สูงคงที่ เกษตรกรจึงต้องมีการใส่ปุ๋ยให้กับพืชในอัตรา เท่าที่สูญเสียหรือมากกว่า ถ้าเกษตรกรใส่ปุ๋ยน้อยเกินไปจะทำให้ดินที่ปลูกมันสำปะหลังเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการให้ผลผลิตพืชต่ำลงเรื่อยๆ ทุกปี แม้จะมีการใส่ปุ๋ยเคมีเพิ่มภายหลังก็ตาม แต่ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ไม่คุ้มกับการลงทุน โดยเฉพาะในภาวะที่ปุ๋ยเคมีราคาแพงเนื่องจากน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สม ลักษณ์ และไชยยศ, 2551)

ในปัจจุบันผลผลิตมันสำปะหลังของไทยอยู่ในระดับแนวหน้าของโลก ในอดีตผลผลิตเฉลี่ยของไทยในรอบ 30 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2510 – 2540 เฉลี่ยผลผลิตได้ไร่ละ 2.31 ตันต่อไร่ และใน 10 ปีหลังผลผลิตเฉลี่ยได้เพิ่มเป็น 3.66 ตันต่อไร่ ในปี 2550 ขณะที่ปีดังกล่าวผลผลิตเฉลี่ยทั่วโลกเพียง 1.70 ตันต่อไร่ จากการวิเคราะห์พบว่า ผลผลิตมันสำปะหลังไทยที่เพิ่มขึ้นนี้ครั้งหนึ่งเชื่อว่ามาจากพันธุ์ที่ดี และอีกครั้งหนึ่งมาจากปุ๋ยและการเกษตรกรรม (Rojanaridpiched and Vichukit, 2008) ในช่วงปี 2549-2553 เนื้อที่เก็บเกี่ยว และผลผลิต มีการขยายตัว เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3.01 และ 0.60 ตามลำดับ เนื่องจากราคาสูงใจให้เกษตรกรขยายเนื้อที่ปลูกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปี 2550 ราคาธัญพืชในตลาดต่างประเทศปรับตัวสูงขึ้นมากจากกระแสความต้องการพลังงาน ทดแทน ทำให้ราคามันสำปะหลังพุ่งสูงขึ้นด้วย ประกอบกับมีการใช้พันธุ์กระจายไปทั่วเนื้อที่ปลูก อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายปี 2552 ถึงปี 2553 เกิดปัญหาภัยแล้งและเพลี้ยแป้งระบาด ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ขยายตัวลดลงใน อัตราร้อยละ 2.4 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2554) ถึงแม้ประเทศไทยจะมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก แต่ ผลผลิตต่อไร่และประสิทธิภาพการผลิตยังต่ำเพราะมีการปลูกในหลากหลายสภาพแวดล้อม ทั้งพื้นที่ที่เหมาะสม เหมาะสมปานกลาง และไม่เหมาะสม (กรมพัฒนาที่ดิน, 2547) และเกษตรกรส่วนใหญ่จะทำการปลูกมันสำปะหลัง อย่างต่อเนื่องโดยไม่มีการพักดิน และการปรับปรุงบำรุงดินอย่างเหมาะสม มีผล ทำให้ดินที่ปลูกมันสำปะหลังนั้น เสื่อมโทรมลง (ปิยะ, 2545)

การผลิตมันสำปะหลังในเขตภาคอีสานนี้ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ทั้งในด้านผลผลิตต่อพื้นที่ มีต้นทุนที่สูงขึ้น ตาม ราคาของปัจจัยการผลิตและค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ 300 บาท และคุณภาพผลผลิตยังไม่สูงเท่าที่ควรเนื่องจากเกษตรกร ขาดความรู้ในการผลิตรวมถึงเงื่อนไขต่างๆที่เป็นข้อจำกัดทำให้มีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำกว่ามาตรฐานของทาง ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ปลูกมันสำปะหลังในเขตนี้ส่วนใหญ่เป็น เกษตรกรรายย่อยซึ่งมีข้อจำกัดในด้านการเข้าถึงความรู้หรือเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม เครื่องทุนแรงเพื่อช่วยใน การลดต้นทุน เครื่องมือและเงินลงทุน ทำให้การพัฒนาการผลิตมีข้อจำกัดหลายด้านจำเป็นต้องมีการทดสอบ เครื่องมือที่ช่วยลดต้นทุนและยังรักษาผลผลิตและคุณภาพผลผลิตในการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรด้วย

7. วิธีดำเนินการ

การทดสอบเครื่องขุดมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรมเปรียบเทียบกับเครื่องขุดมันสำปะหลัง ของเอกชนที่เกษตรกรซื้อมาใช้และเก็บข้อมูลองค์ประกอบดังตารางที่ 1

สถานที่ดำเนินงาน

ไร่เกษตรกร ตำบลเมืองเพีย อำเภอภูคดจับ จังหวัดอุดรธานี

8.สรุปผลความก้าวหน้าการดำเนินงานในแต่ละการทดลอง/ระยะเวลาดำเนินการ

ในปี 2558 ดำเนินการทดสอบในพื้นที่ ตำบลเมืองเพีย อำเภอภูคดจับ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 แปลง จัดทำแผนการทดสอบร่วมกับเกษตรกร เกษตรกรปลูกมันสำปะหลังพันธุ์ ระยะเวลา 9 จำนวน 2 แปลง และ ระยะเวลา 72 จำนวน 2 แปลง เก็บข้อมูลประสิทธิภาพการชูดมมันสำปะหลังของกรรมวิธีทดสอบที่อายุมันสำปะหลัง 10 เดือน สภาพดินแปลงทดสอบเป็นดินร่วนปนทราย พบว่า ผลการทดสอบเครื่องชูดมมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรมเปอร์เซ็นต์ความสูญเสียของหัวมันเฉลี่ย 1.45 ต่ำกว่าเครื่องชูดมมันสำปะหลังของเอกชนที่เกษตรกรซื้อมาใช้ 0.95เปอร์เซ็นต์ และประสิทธิภาพเชิงพื้นที่คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เครื่องชูดมมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม สูงกว่า 1.27 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องชูดมมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม เปรียบเทียบกับเครื่องชูดมมันสำปะหลังของเอกชนที่เกษตรกรซื้อมาใช้ในท้องถิ่น

แปลงที่	เครื่องชูดมมันสำปะหลังของสถาบันวิจัยเกษตร วิศวกรรม				เครื่องชูดมมันสำปะหลังของเอกชนที่เกษตรกรใช้			
	1	2	3	เฉลี่ย	1	2	3	เฉลี่ย
สถานที่	ที่อยู่ บ้านโสก แก หมู่ที่ ตำบล เมืองเพีย อำเภอภูคดจับ จังหวัดอุดรธานี	ตำบลเมืองเพีย อำเภอภูคดจับ จังหวัดอุดรธานี	ที่อยู่ 213 บ้านดงน้อย หมู่ที่ 4 ตำบล เมืองเพีย อำเภอ ภูคดจับ จังหวัด อุดรธานี		ที่อยู่ บ้านโสก แก หมู่ที่ ตำบล เมืองเพีย อำเภอภูคดจับ จังหวัดอุดรธานี	ตำบลเมืองเพีย อำเภอภูคดจับ จังหวัดอุดรธานี	ที่อยู่ 213 บ้านดงน้อย หมู่ที่ 4 ตำบล เมืองเพีย อำเภอ ภูคดจับ จังหวัด อุดรธานี	

ขนาด แพรง เตอร์ (แรงม้า)	45	47	47		45	47	47	
เกียร์/ ความเร็ว รอบ	L4-1,500 rpm	H1-1,500 rpm	L3-1,500 rpm		L4-1,800 rpm	H1-1,500 rpm	H1-1,500 rpm	
ความเร็ว ของ แพรงเตอร์ (ม./วินาที)	0.78	0.89	0.60	0.76	1.07	0.97	1.04	1.03
ความเร็ว ของ แพรงเตอร์ (กม./ชม.)	2.82	3.22	2.17	2.74	3.86	3.48	3.73	3.69
ความสูญเสีย ของหัวมัน (%)	1.64	1.65	1.05	1.45	2.40	2.52	2.28	2.40
ความ เสียหายของ หัวมัน (%)	3.60	7.16	12.79	7.85	3.54	15.67	11.31	10.17
ความ สามารถใน การทำงาน (ไร่/ชม.)	1.61	2.27	1.32	1.73	2.73	1.76	2.37	2.29
ประสิทธิภาพ เชิงพื้นที่ (%)	76.86	92.90	79.85	83.20	95.64	66.71	83.43	81.93
หัวมันเอียง จากแนว ระดับ หลังชุด	76.9	65.4	79.0	73.76	33.5	71.2	73.2	59.31

(องศา)								
พันธุ์	ระยอง 9	ระยอง 9	ระยอง 72		ระยอง 9	ระยอง 9	ระยอง 72	
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	9	10	10		9	10	10	
น้ำหนัก หัวมันเฉลี่ย ต่อเหง้า (กก./เหง้า)	2.42	1.66	1.96	2.01	1.86	1.34	1.72	1.64
ความสูงร่อง ปลูกเฉลี่ย (ซม.)	15.2	21.9	21.7	19.58	15.1	21.9	21.7	19.56
ความกว้าง ร่องปลูก เฉลี่ย (ซม.)	79.8	70.9	67.9	72.87	80.7	70.9	67.9	73.19
ระยะห่าง ระหว่างแถว เฉลี่ย (ซม.)	118.8	121.6	122.0	120.79	118.4	121.6	122.0	120.66
ระยะห่าง ระหว่างต้น เฉลี่ย (ซม.)	75.9	69.0	75.1	73.34	75.7	69.0	75.1	73.25
ระยะแผ่ หัวมันขวาง แนวร่อง เฉลี่ย (ซม.)	44.0	47.6	53.3	48.32	35.9	47.6	58.8	47.44
ระยะแผ่ หัวมันตาม แนวร่อง	55.8	64.5	60.0	60.08	43.1	64.5	57.4	55.01

เฉลี่ย (ชม.)								
ระยะแผ่ หัวมันใน แนวตั้งเฉลี่ย (ชม.)	19.1	16.8	17.2	17.72	18.5	16.8	18.5	17.92
ความชื้นดิน (%wb)	22.3	12.3	12.3	15.63	22.3	12.3	12.3	15.63
สภาพแปลง ทดสอบ	ร่วนปน ทราย/ พื้นที่ ราบเรียบ/ วัชพืช ค่อนข้าง น้อย	ร่วนปน ทราย สภาพ แปลง พื้นที่ลาด ลงเนิน หัว แปลง แคบ/ วัชพืชน้อย	ร่วนปน ทราย สภาพ แปลง พื้นที่ลาด ลงเนิน หัว แปลง แคบ/ วัชพืชน้อย		ร่วนปน ทราย/ พื้นที่ ราบเรียบ/ วัชพืช ค่อนข้าง น้อย	ร่วนปน ทราย สภาพ แปลง พื้นที่ลาด ลงเนิน หัว แปลง แคบ/ วัชพืชน้อย	ร่วนปน ทราย สภาพ แปลง พื้นที่ลาด ลงเนิน หัว แปลง แคบ/ วัชพืชน้อย	

ปี 2558 ได้ดำเนินการทดสอบเครื่องขุดมันสำปะหลังเก็บเกี่ยวมันสำปะหลังของเกษตรกรในเดือน
เมษายน-พฤษภาคม เกษตรกร จำนวน 3 ราย

ตารางที่ 2 รายชื่อเกษตรกรการทดสอบเทคโนโลยีเครื่องขุดหัวมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ปี 2558

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่
1	นายสมบัติ ไชยพรม	ตำบลเมืองเพีย อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี
2	นายรินทร์ม ไททอง	ตำบลเมืองเพีย อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี
3	นายรินทร์ม ไททอง	ตำบลเมืองเพีย อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

11. คำขอบคุณ เกษตรกรผู้ร่วมทดสอบ

12. เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาที่ดิน. 2547.โครงการใช้เทคโนโลยีรีโมทเซนซิงและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อวิเคราะห์พื้นที่ปลูกและประเมิน ผลผลิตมันสำปะหลังในปี พ.ศ.2547.กรมพัฒนาที่ดินกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 160 หน้า

ปิยะ ดวงพัตรา. 2546. ดินและปุ๋ยมันสำปะหลัง, หน้า 6-32. ใน เอกสารประกอบการฝึกอบรมเพื่อสร้างวิทยากรมันสำปะหลังในท้องถิ่น, วันที่ 30 เมษายน – 4 พฤษภาคม 2546. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

สำนักอุดุณิยมหาวิทยาลัยอุดรธานี. 2556. ปริมาณน้ำฝนจังหวัดอุดรธานี. กรมอุดุณิยมหาวิทยาลัย.

สมลักษณ์ จุฑังคะและไชยยศ เพชรระบูรณิน, 2551. การจัดการดินแบบผสมผสานสำหรับการผลิตมันสำปะหลังในดินทรายร่วน. รายงานผลงานวิจัยกรมวิชาการเกษตรประจำปี 2551. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2556. พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังโรงงานจังหวัดอุดรธานี. ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.

ภาคผนวกรูปภาพ

